те й блистаяще, но смерть-та на устни-те й сѣдеше. Нейна-та содружница трудяшеся да я т. еда съ засмѣно лице и да воспрѣ готовы-те си слезы да ся пролѣятъ.

На другій-атъ день, 4 Декемврія, праздникъ-атъ Свята Варвара она сплися още за да иде въ церква-та да ся причасти; но вечерьта на три часа наѣрчися полѣ и обтегнася верху легло-то си безъ да ся соблече за да ся оспокои. Много инокини въ килія-та й бѣха, и, като не вѣрваха че не е въ огъсность говеряха высоко и смѣяхася помежду си съ намѣреніе да я развеселятъ, но присутствіе-то на толко свѣтъ я отнирваше. Като сна чу звонь-атъ да сечи и на вечерня си призывавашe, помоли ги въ церква да идатъ и за нея да ся молятъ. " Днесь, рече имъ она, Богу о-" ще за мое-то здравіе и е ся помолите, а по-" слѣ нѣколко седмицы, за оспокоеніе-то души " моеи ще ся молите. „ Токмо пріятелка-та й съ нея въ килія-та остана. Прасковія, спо-редъ обычай-атъ си, помоли я да й чете вечер-ны-те молитвы, за да исполни и до край дол-жность-та си. Инокиня-та, на колѣѣ предъ легло-то й, [illegible]